

ЖИВОТОТ НА ПОМЕСНИТЕ ЦРКВИ

Атина

Архиепископот Атински и на цела Грција Христулос во неделата, на 23. 03. 2003 г., во својата беседа на Светата Литургија во храмот на Света Ирина во Атина, го осуди лицемерието на земните моќници и ароганцијата на силата, а за оние коишто сега го напаѓаат Садам рече дека самите тие го наоружувале. Тој нагласи дека овие силници ги погазуваат институциите, законот и меѓународното право. Крвопролевањето во минатиот век, т.е. Втората светска војна, Архиепископот Христулос ја опиша со зборовите: „Постоеја луѓе коишто беа свесни за својата моќ и сила, а со нивната злоупотреба имаа намера да го освојат целиот свет.

После тие намери целото човештво навистина го испи отровот на нивната омраза и анимозитет. Денес, оние што војуваат со Садам се истите коишто го наоружуваа. Во тоа лежи најголемиот израз на лицемерието и лагата,,

Неговото Блаженство критички се осврна и кон оние земји коишто се спротивставуваат на војната во Ирак, бидејќи истите земји пред десет години сакаа војна, што јасно покажува дека „сите земни моќници во с□ гледаат на нивниот личен интерес,,

Беседата во храмот на Света Ирина Архиепископот Христулос ја заклучи со зборовите: „С□ додека луѓето

Софија

Парламентот во Софија неодамна донесе нов Закон за верски слободи во Република Бугарија. Со овој Закон, којшто е во склад со Уставот на Република Бугарија и со сите меѓународни конвенции, се утврдуваат правото и слободата на вероисповед на бугарските граѓани, заштитата на тоа право, како и правната положба на верските заедници, институции и нивниот однос со државата.

Во законот се изразени основните демократски принципи:

- правото на секое лице на слобода на свеста и на вероисповед;
- взаемното разбирање, толеранција, и уважување по прашањата врзани за слободата на свеста и вероисповедта;

Со новиот Закон повторно е потврдена и разработена одредбата на Уставот на Република Бугарија со којшто е нагласено дека традиционална вероисповед на бугарскиот народ е Светото Православие, и дека со Законот □ се дава правен статус на Бугарската Православна Црква, раководена со Свет Синод, а којшто ја претставува Патријархот Бугарски којшто е и митрополит Софиски.

Константинопол

Неговата Светост вселенскиот патријарх г. Вартоломеј на 5. 03. 2003 г. се сретна со претседателот на САД, Џорџ Буш, во Белата Куќа во Вашингтон, уште пред почетокот на војната во Ирак. Тие разговараа за иницијативата на Патријархот да се зголемат напорите за

поврзување на религијата и културата на американскиот континент. Беше напоменато дека Патријархот Вартоломеј учествуваше на тркалезната маса на катарската телевизија Ал Џазира, на тема „Глобализација на љубовта или што е потребно за да се премости јазот помеѓу религијата и културата,..“

Сега, кога војната во Ирак веќе започна, Неговата Светост патријархот Вартоломеј упати писмо „За мир и против војната,..“ коешто го изразува заедничкиот став на Светиот Синод и на самиот Патријарх дека е неопходно „сите да се молиме за прекин на војната и за мирно решавање на конфликтот. Сите напори треба да се насочат кон спречување на невините жртви,..“ Патријархот потсети дека основен услов за мир е почитувањето на неповредливоста на слободите и достоинството на луѓето, од што подоцна произлегуваат сите услови за мирен соживот на земјата, во љубов спрема Едниот Бог и Отец, Којшто не е Бог на војната, туку Бог на мирот. Патријархот Вартоломеј своето писмо го заврши со зборовите: „Мирот и просперитетот ќе завладеат со земјата во слава Божја и ќе има благосостојба меѓу народите, бидејќи Бог е Љубов. Значајно би било американскиот претседател Џорџ Буш и ирачкиот водач Садам Хусеин заедно да се помолат на Бога војната што побрзо да заврши,..“

Атина

Во врска со гласините што се појавија во грчкиот и во странскиот печат оклу проблемот со Светогорскиот манастир Есфигмен, во Атина на 18. 03. 2003 г. беше свикана прес-конференција од страна на Грчката Православна Црква. На прес-конференцијата како официјални претставници на Светата Киновизија на Света Гора учествуваа монахот Јован

(генерален секретар на Свештената Киновија) и монахот Никодим од манастирот Велика Лавра. Учествуваа и С. Тројанос (професор на Солунскиот Аристотелов Универзитет), П. Бумис (професор на Богословскиот факултет во Атина), Г. Велис (поранешен вицепретседател на Ареопагот), Д. Карајанакидис (адвокат, претставник на Светата Киновија по прашањето за Есфигменскиот манастир).

На почетокот беше нагласена опасноста од сеењето соблазна меѓу верниците со невестинитото информирање околу овој проблем. Потоа делегацијата, а посебно монасите, нагласија дека уште од самиот почеток постои решение за неупотреба на насилство во однос на Есфигмен, за да не се доведат во опасност животите на луѓето и светињите што се наоѓаат таму. Тоа се потврдува и со тридецениското одложување на решавањето на проблемот.

На прес-конференцијата беа разгледани прашањата за правно и канонско решение на проблемот. Отец Никодим изјави дека во овој момент се зборува и за формирање ново братство со игумен, па макар и надвор од манастирот, со желба да се убедат одметниците да го остават незаконското држење на манастирот. Во продолжение на прес-конференцијата беше потцртано дека цел на решавање на проблемот со Есфигмен е постигнувањето на мирот и спокојството во Монашката Држава.

Отец Јован ги окарактеризира монасите есфигменци како одметници, туѓи на светогорските традиции, и го изрази општото мнение на светогорците за недопуштливоста на понатамошното продолжување на таквата неканонска и незаконска ситуација.

Завршувајќи ја прес-конференци-

јата, отците светогорци нагласија дека Света Гора Атонска е една и единствана, и дека треба да се овозможи да живее во спокојство и молитва, особено во ова време кога целиот свет се наоѓа на прагот на војната.

Атина

На 13. 02. 2003 година Европскиот Парламент го изгласа изложувањето и предлогот на европратеникот Ула Маргретхе Сандаек „за поддржување на политичарите и на активностите што се однесуваат на репродукцијата и на сексуалниот живот и на правата поврзани со ова во развиените земји,„

Во рамките на споменатото се предлага: од една страна посредно озаконовување на абортусите, а од друга страна економска поткрепа за политичарите и за активностите во врска со ова.

После ова Светиот Синод на Црквата во Грција го објави следново: „Ја сфаќаеме величината на проблемот и го признаваме реалниот интерес на политичарите и на општествените фактори за решавање на сите проблеми коишто се однесуваат на репродуктивното и сексуалното здравје, а особено на високиот степен на смртност кај жените коишто се подложуваат на конкретни форми на абортуси во развиените земји. Очигледно е дека резолуцијата изразува многу позитивни елементи, како што се: одбегнувањето на абортусот како пракса на семејно програмирање, предлогот за заштита на здравјето на мајката, нагласувањето на потребата од информирање и преземање индивидуална одговорност. Но, и покрај ова, веруваме дека:

а) Абортусот не претставува индивидуално право, туку морално неприфатлива пракса, а пак неговото посредно или непосредно озаконовување е недозволлива

1. Уставот на Европската Унија мора во себе да ги содржи принципите и вредностите на христијанското, библиското, грчкото и римското античко предание;
2. Воведување на христијанските антропо-лошки вредности во Повелбата за основните човекови права;
3. Човековите права мораат да бидат сочувани во индивидуален и колективен контекст, како права на сите граѓани на Европа. Пред сè укажуваме на злоупотребата на биотехнологијата; заштита на институцијата брак и семејство; насочување на сите наши залагања кон воспитувањето и образованието; итн.
4. Верските слободи мораат да бидат заштитени не само како индивидуално право на секоја личност туку и како право на сите традиционални европски Цркви и религии;
5. Единаесеттата Уставна повелба од Амстердам за единство на верските заедници и за регулирање на односот помеѓу Црквата и државата мора да биде внесена во Уставот на Европската Унија;
6. Востановување на јасно одредени критериуми што би го одредиле јасниот однос спрема сектите и прозелитизмот.

Москва

Во Москва, на 2. 04. 2003 година, беше одржана конференција за печатот на којашто присутните беа информирани за подготовките за прославата на стогодишнината од канонизацијата на преподобниот Серафим Саровски. Учесници на конференцијата беа митрополитот Мински и Слутски Филарет-патријаршки егзарх за Белорусија, претседателот на дистриктот Волга г. Кириенко и претседателот на патријаршиската комисија за прослава на стогодишнината од канонизацијата на Св. Серафим Саровски - епископот Нижнен-

овгородски и Арзамашки Георгиј. Тие ги информираа новинарите како течат подготовките за прославата. Ветено е дека сè ќе помине онака како што преподобниот Серафим ги учел своите духовни деца: скромно, христијански и со благодарност кон Бога.

Москва, 10. 04. 2003

Патријархот Московски и на цела Русија Алексеј ИИ заедно со Светиот Синод на Руската Православна Црква донесе одлука за основање на единствена автономна митрополија за сите руски верници во Западна Европа, без разлика на која канонска јурисдикција ѝ припаѓале. Оваа одлука е донесена заради што подобра пастирска и мисионерска дејност и заради верност на канонскиот поредок на Православната Црква.

За таа цел, во името на Светиот Синод на Руската Православна Црква Патријархот Алексеј II им упати посланија на Митрополитот Суршки Антониј, архиепископот Корсунски Инокентиј, архиепископот Бриселски и Белгиски Симон, епископот Комански Гавриил, епископот Женевски Амвросиј (Православна Руска задгранична Црква) и на сите руски православни парохии, преку коишто сите ги повикува на единство во Руската Православна Црква, а во рамките на нововостановената Митрополија на Руската Православна Црква за Западна Европа. Должноста на привремен претстојател му е доверена на архиепископот Суршки Антониј Блум, со седиште во Велика Британија.

подготвил:
Александар Арсовски